

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

समन्यमानस्त्वाचार्यो ममायं फाल्गुनो यथा ॥ भीमः करिष्यते पूजामित्युवाच वृकोदरं ॥ ४४ ॥ भीमसेन न तेशक्या प्रवेष्टुमरिवाहिनी ॥ मामनिर्जित्य समरेश त्रु
मद्यमहाबल ॥ ४५ ॥ यदिते सोनुजः कृष्णः प्रविष्टो नुमते मम ॥ अनीकं न तु शक्यं मे प्रवेष्टुमिह वै त्वया ॥ ४६ ॥ अथ भीमस्तु तच्छ्रुत्वा गुरोर्वाक्यमपेतभीः ॥ क्रुद्धः
प्रोवाच वै द्रोणं रक्तताम्रेक्षणस्त्वरन् ॥ ४७ ॥ तवार्जुनो नानुमते ब्रह्मबंधोरणाजिरं ॥ प्रविष्टः सहिदुर्धर्षः शक्रस्यापि विशोद्वलं ॥ ४८ ॥ तेन वै परमां पूजां कुर्वता मा
नितोत्थसि ॥ नार्जुनो हं घृणी द्रोण भीमसेनोऽस्मितेरिपुः ॥ ४९ ॥ पितानस्त्वं गुरुर्बन्धुस्तथा पुत्रास्तु ते वयं ॥ इति मन्यामहे सर्वे भवंतं प्रणताः स्थिताः ॥ ५० ॥ अद्य त
द्विपरीतं ते वदतोऽस्मात्सुदृश्यते ॥ यदित्वं शत्रुमात्मानं मन्यसे तत्तथा स्त्विह ॥ ५१ ॥ एष ते सदृशं शत्रोः कर्म भीमः करोम्यहं ॥ अथोद्ग्राम्य गदां भीमः कालदंढमिवां
तकः ॥ ५२ ॥ द्रोणाय व्यसृजद्राजन्सरथादवपुष्पुवे ॥ साश्वसूतध्वजं यानं द्रोणस्यापोथयत्तदा ॥ ५३ ॥ प्राग् द्वाच्च बहून् यो धान्वायुर्वक्षानि वीजसा ॥ तं पुनः परि
वव्रुस्ते तव पुत्रारथोत्तमं ॥ ५४ ॥ अन्यंतुरथ मास्थाय द्रोणः प्रहरतां वरः ॥ व्यूहद्वारं समासाद्य युद्धाय समुपस्थितः ॥ ५५ ॥ ततः क्रुद्धो महाराज भीमसेनः पराक्रमी ॥
अग्रतः स्यंदनानीकं शरवर्षैरवाकिरत् ॥ ५६ ॥ ते वध्यमानाः समरे तव पुत्रामहारथाः ॥ भीमं भीमबलायुद्धे योधयन्ति जयैषिणः ॥ ५७ ॥ ततो दुःशासनः क्रुद्धो
रथशक्तिसमाक्षिपत् ॥ सर्वपारशवींतीक्ष्णां जिघांसुः पांडुनंदनं ॥ ५८ ॥ आपतन्तीं महाशक्तिं तव पुत्रप्रणोदितां ॥ द्विधा चिच्छेदतां भीमस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥
॥ ५९ ॥ अथान्यैर्विशिखैस्तीक्ष्णैः संक्रुद्धः कुंडभेदिनं ॥ सुषेणं दीर्घनेत्रं च त्रिभिस्त्रीनवधीद्वली ॥ ६० ॥ ततो वंदारकं वीरं कुरूणां कीर्तिवर्धनं ॥ पुत्राणां तव वीरा
णां युध्यतामवधीत् पुनः ॥ ६१ ॥ अभयं रौद्रकर्माणं दुर्विमोचनमेव च ॥ त्रिभिस्त्रीनवधीद्वीमः पुनरेव सुतांस्तव ॥ ६२ ॥ वध्यमाना महाराज पुत्रास्तव बली
यसा ॥ भीमं प्रहरतां श्रेष्ठं समन्तात्पर्यवारयन् ॥ ६३ ॥ तेशरैर्भीमकर्माणं ववर्षुः पांडवं युधि ॥ मेघाद्वातपापाये धाराभिर्धरणीधरं ॥ ६४ ॥ सतद्वाणमयं वर्षम
श्मवर्षमिवाचलः ॥ प्रतीच्छन् पांडुदायादो न प्राव्यथ तश्चात्रुहा ॥ ६५ ॥ विंदानुविंदौ सहितौ सुवर्माणं च ते सुतं ॥ प्रहसन्नेव कौंतेयः शरैर्निन्येयमक्षयं ॥ ६६ ॥
ततः सुदर्शनं वीरं पुत्रं ते भरतर्षभ ॥ विव्याध समरे तूर्णं सपपातममारच ॥ ६७ ॥ सोचिरेणैव कालेन तद्रथानीकमाशुगैः ॥ दिशः सर्वाः समालोक्य व्यधमत्पांडु
नंदनः ॥ ६८ ॥ ततो वै रथघोषेण गर्जितेन मृगा इव ॥ भज्यमानाश्च समरे तव पुत्रा विशांपते ॥ ६९ ॥